

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 2 september 2021 *

”Begäran om förhandsavgörande – Åtgärder som vidtas för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism – Direktiv (EU) 2015/849 – Direktiv 2005/60/EG – Penningtvättbrott – Penningtvätt som begås av den som begått förbrottet (självtvätt)”

I mål C-790/19,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Curtea de Apel Brașov (Appellationsdomstolen i Brașov, Rumänien) genom beslut av den 14 oktober 2019, som inkom till domstolen den 24 oktober 2019, i målet

Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov

mot

LG,

MH,

ytterligare deltagare i rättegången:

Agencia Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov,

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Arabadjiev samt domarna A. Kumin, T. von Danwitz, P.G. Xuereb och I. Ziemele (referent),

generaladvokat: G. Hogan,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

* Rättegångsspråk: rumänska.

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Parchetul de pe lângă Tribunalul Braşov, genom C. Constantin Sandu, i egenskap av ombud,
- Rumäniens regering, genom E. Gane och L. Liţu, båda i egenskap av ombud,
- Tjeckiens regering, genom M. Smolek, J. Vlácil och L. Dvořáková, samtliga i egenskap av ombud,
- Polens regering, genom B. Majczyna, i egenskap av ombud,
- Europeiska kommissionen, inledningsvis genom T. Scharf, M. Wasmeier, R. Troosters och L. Nicolae, därefter genom T. Scharf, M. Wasmeier och L. Nicolae, samtliga i egenskap av ombud,

och efter att den 14 januari 2021 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 1.3 a i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 2015, s. 73).
- 2 Begäran har framställts i ett brottmål mot LG och MH, där LG och MH står åtalade för att ha begått respektive ha medverkat till penningtvättbrott.

Tillämpliga bestämmelser

Lagstiftning från Europarådet

Protokoll nr 7 till Europakonventionen

- 3 Artikel 4 i protokoll nr 7 till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, undertecknad i Rom den 4 november 1950 (nedan kallad Europakonventionen), har rubriken ”Rätt att inte bli lagförd eller straffad två gånger”. I denna artikel 4 föreskrivs följande:

”1. Ingen får lagföras eller straffas på nytt i en brottmålsrättegång i samma stat för ett brott för vilket han redan blivit slutligt frikänd eller dömd i enlighet med lagen och rättegångsordningen i denna stat.

...”

Strasbourg-konventionen

- 4 Artikel 1 a i Europarådets konvention om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott, undertecknad i Strasbourg den 8 november 1990 (*European Treaty Series (ETS)* nr 141) (nedan kallad Strasbourg-konventionen), har följande lydelse:

”I denna konvention avses med

- a) ”vinning”: varje ekonomisk fördel av brottsliga gärningar. Den kan bestå av all sådan egendom som anges i [stycke b] i denna artikel.”

- 5 I artikel 6.1 och 6.2 i konventionen föreskrivs följande:

”1. Varje part ska vidta sådana lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder som är nödvändiga för att enligt sin nationella lagstiftning belägga följande handlingar med straff när de begås uppsåtligen:

- a) omsättning eller överlåtelse av egendom med vetskap om att egendomen utgör vinning, om det sker för att dölja eller maskera egendomens olagliga ursprung eller för att bistå en person som är delaktig i förbrottet att undandra sig de rättsliga följderna av sina handlingar;

...

2. För att genomföra eller tillämpa punkt 1 i denna artikel

...

- b) kan [det] föreskrivas, att gärning som anges i denna punkt inte skall föreligga i fråga om den som har begått förbrottet.

...”

Warszawa-konventionen

- 6 Europarådets konvention om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott och om finansiering av terrorism undertecknades i Warszawa den 16 maj 2005 (*Council of Europe Treaty Series (CETS)* nr 198) (nedan kallad Warszawa-konventionen) och trädde i kraft den 1 maj 2008. I artikel 1 a i Warszawa-konventionen återfinns samma definition av uttrycket ”vinning” som i Strasbourg-konventionen.

- 7 Artikel 9.1 och 9.2 i Warszawa-konventionen har följande lydelse:

”1. Varje part ska vidta sådana lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder som kan vara nödvändiga för att enligt dess nationella lagstiftning straffbelägga följande handlingar när de begås uppsåtligen:

- a) omsättning eller överlåtelse av egendom med vetskap om att egendomen utgör vinning, om det sker för att dölja eller maskera egendomens olagliga ursprung eller för att bistå en person som är delaktig i förbrottet att undandra sig de rättsliga följderna av sina handlingar,

...

2. För att genomföra eller tillämpa punkt 1 i denna artikel

...

b) kan det föreskrivas att gärning som anges i den punkten inte ska föreligga i fråga om den som har begått förbrottet.

...”

Förklarande rapporter till Strasbourg- och Warszawa-konventionerna

- 8 I de förklarande rapporterna till Strasbourg- och Warszawa-konventionerna anges att artikel 6.2 b i Strasbourg-konventionen och artikel 9.2 b i Warszawa-konventionen tar hänsyn till att det i vissa stater, med tillämpning av grundläggande principer i deras nationella straffrätt, anses att den som begått förbrottet inte begår ytterligare brott genom att tvätta vinningen av förbrottet, medan andra stater redan har antagit lagstiftning med denna innebörd.

Unionsrätt

Rambeslut 2001/500/RIF

- 9 Artikel 1 i rådets rambeslut 2001/500/RIF av den 26 juni 2001 om penningtvätt, identifiering, spårande, spärrande, beslag och förverkande av hjälpmedel till och vinning av brott (EGT L 182, 2001, s. 1) har följande lydelse.

”För att förstärka kampen mot den organiserade brottsligheten skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att inga reservationer skall göras eller vidhållas mot följande artiklar i [Strasbourg-konventionen]:

...

b) Artikel 6, om det gäller allvarliga brott. Sådana brott bör under alla förhållanden innefatta de brott som bestraffas med frihetsberövande eller frihetsberövande åtgärd där högsta straffet är mer än ett år, eller, när det gäller de stater som har en minimitröskel för brott i sitt rättssystem, brott som bestraffas med frihetsberövande eller frihetsberövande åtgärd där lägsta straffet är mer än sex månader.”

- 10 Artikel 2 i rambeslutet har följande lydelse:

”Varje medlemsstat skall, i överensstämmelse med sitt straffsystem, vidta de åtgärder som krävs för att de brott som avses i artikel 6.1 a och 6.1 b i [Strasbourg-konventionen] enligt artikel 1 b i detta rambeslut skall vara underkastade frihetsberövande straff, varvid det högsta straffet inte skall understiga fyra år.”

Direktiv 2005/60/EG

11 Skälen 1, 5 och 48 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism (EUT L 309, 2005, s. 15) har följande lydelse:

”1) Stora flöden av svarta pengar kan återverka på den finansiella sektorns stabilitet och rykte och bli ett hot mot den inre marknaden, och terrorismen skakar vårt samhälle i dess grundvalar. Som ett komplement till straffrättsliga lösningar kan förebyggande insatser via det finansiella systemet vara verkningsfulla.

...

5) Penningtvätt och finansiering av terrorism sker ofta i en internationell miljö. Åtgärder på enbart nationell nivå eller till och med på [unions]nivå, vidtagna utan hänsyn till internationell samordning och samverkan, skulle få en mycket begränsad verkan. Åtgärder som vidtas av [Europeiska unionen] inom detta område bör stå i samklang med åtgärder som vidtas i andra internationella forum. När [unions]åtgärder vidtas bör man också i fortsättningen ta särskild hänsyn till rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (Financial Action Task Force, FATF), som är det viktigaste internationella organ som verkar i kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Eftersom FATF:s rekommendationer 2003 blev föremål för en omfattande revidering och utvidgning bör detta direktiv anpassas till den nya internationella normen.

...

48) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Inget i detta direktiv bör tolkas eller genomföras på ett sätt som strider mot [Europakonventionen].”

12 I artikel 1.1 och 1.2 i direktivet föreskrivs följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att penning[t]vätt och finansiering av terrorism förbjuds.

2. Följande handlingar ska vid tillämpningen av detta direktiv anses som penningtvätt när de begås uppsåtligen:

a) Omvandling eller överföring av egendom i vetskap om att egendomen härrör från brottsliga handlingar eller från medverkan till brottsliga handlingar och i syfte att hemlighålla eller dölja egendomens olagliga ursprung, eller för att hjälpa någon som är delaktig i sådan verksamhet att undandra sig de rättsliga följderna av sitt handlande.

b) Hemlighållande eller döljande av en viss egendoms rätta beskaffenhet eller ursprung, av dess belägenhet, av förfogandet över den, av dess förflyttning, av de rättigheter som är knutna till den, eller av äganderätten till den, i vetskap om att egendomen härrör från brottsliga handlingar eller från medverkan till brottsliga handlingar.

c) Förvärv, innehav eller brukande av egendom i vetskap om, vid tiden för mottagandet, att egendomen härrörde från brottsliga handlingar eller från medverkan till brottsliga handlingar.

d) Deltagande, sammanslutning för att utföra försök att utföra och medhjälp, underlättande och rådgivning vid utförandet av någon av de handlingar som nämnts i de tidigare leden.”

- 13 I artikel 5 i direktiv 2005/60 föreskrivs att ”[m]edlemsstaterna får till förebyggande av penningtvätt och finansiering av terrorism införa eller behålla strängare regler inom det område som omfattas av detta direktiv”.

Direktiv 2015/849

- 14 I artikel 1 i direktiv 2015/849 stadgas följande:

”1. Detta direktiv syftar till att förhindra att unionens finansiella system används för penningtvätt och finansiering av terrorism.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att penning[t]vätt och finansiering av terrorism förbjuds.

3. Följande handlingar ska vid tillämpningen av detta direktiv anses som penningtvätt när de begås uppsåtligen:

a) Omvandling eller överföring av egendom, i vetskap om att egendomen härrör från brottslig handling eller från medverkan till brottslig handling, i syfte att hemlighålla eller dölja egendomens olagliga ursprung eller för att hjälpa någon som är delaktig i en sådan verksamhet att undandra sig de rättsliga följderna av sitt handlande.

b) Hemlighållande eller döljande av en viss egendoms rätta beskaffenhet eller ursprung, av dess belägenhet, av förfogandet över den, av dess förflyttning, av de rättigheter som är knutna till den, eller av äganderätten till den, i vetskap om att egendomen härrör från brottslig handling eller från medverkan till en sådan handling.

c) Förvärv, innehav eller brukande av egendom, i vetskap om, vid tiden för mottagandet, att egendomen härrörde från brottslig handling eller från medverkan till en sådan handling.

d) Deltagande, sammanslutning för att utföra, försöka att utföra och medhjälp, underlättande och rådgivning vid utförandet av någon av de handlingar som avses i leden a, b och c.

...”

Direktiv (EU) 2018/1673

- 15 I skälen 1 och 11 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1673 av den 23 oktober 2018 om bekämpande av penningtvätt genom straffrättsliga bestämmelser (EUT L 284, 2018, s. 22) anges följande:

”(1) Penningtvätt och därmed relaterad finansiering av terrorism och organiserad brottslighet utgör fortfarande betydande problem på unionsnivå och skadar den finansiella sektorns integritet, stabilitet och anseende samt hotar unionens inre marknad och inre säkerhet. För att gripa sig an dessa problem och komplettera och skärpa tillämpningen av

direktiv [2015/849] syftar detta direktiv till att bekämpa penningtvätt genom straffrättsliga bestämmelser, vilket möjliggör ett effektivare och snabbare gränsöverskridande samarbete mellan behöriga myndigheter.

...

- (11) Medlemsstaterna bör säkerställa att vissa typer av penningtvätt också är straffbara när de begås av samma person som gjort sig skyldig till den brottsliga verksamhet som gav upphov till egendomen (så kallad självtvätt). I sådana fall, där penningtvätten inte bara består i innehav eller användning av egendom, utan även inbegriper överlåtelse, omsättning, hemlighållande eller döljande av egendom och resulterar i skada utöver den som redan har orsakats av den brottsliga verksamheten, till exempel genom att den egendom som härrör från brottslig verksamhet sätts i omlopp och dess olagliga härkomst därigenom hemlighålls, bör den penningtvättsverksamheten vara straffbar.”

16 I artikel 3 i direktivet, med rubriken ”Penningtvättbrott”, föreskrivs följande:

”1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att följande handlingar, om de begås uppsåtligt, är straffbara:

- a) Omsättning eller överlåtelse av egendom med vetskap om att egendomen härrör från brottslig verksamhet, i syfte att hemlighålla eller dölja egendomens olagliga ursprung eller för att hjälpa någon som är inblandad i sådan verksamhet att undandra sig de rättsliga följderna av sitt handlande.
- b) Hemlighållande eller döljande av en viss egendoms rätta beskaffenhet eller ursprung, dess belägenhet, förfogandet över den, dess förflyttning, de rättigheter som är knutna till den eller äganderätten till den, med vetskap om att egendomen härrör från brottslig verksamhet.
- c) Förvärv, innehav eller användning av egendom, med vetskap om, vid tiden för mottagandet, att egendomen härrörde från brottslig verksamhet.

2. Medlemsstaterna får vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de handlingar som avses i punkt 1 är straffbara om gärningsmannen misstänkte, eller borde ha känt till, att egendomen härrörde från brottslig verksamhet.

...

5. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de handlingar som avses i punkt 1 a och b är straffbara om de begås av personer som begick eller var inblandade i den brottsliga verksamhet från vilken egendomen härrörde.”

17 Medlemsstaterna ska i enlighet med artikel 13.1 i direktivet sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 3 december 2020.

Rumänsk rätt

18 Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului (lag nr 656/2002 om åtgärder för förebyggande och bekämpande av penningtvätt och finansiering av terrorism) av den 7 december 2002 (*Monitorul Oficial al României*, del I, nr 904, den 12 december 2002), i den lydelse som är tillämplig på de faktiska omständigheterna i det nationella målet (nedan kallad lag nr 656/2002) har införlivat bland annat direktiv 2005/60 med den rumänska rättsordningen.

19 I artikel 29.1 i lag 656/2002 föreskrivs följande:

”1) Följande gärningar utgör penningtvätt och straffas med 3 till 12 års fängelse:

- a) Omvandling eller överföring av egendom, i vetskap om att egendomen härrör från brottsliga handlingar, i syfte att hemlighålla eller dölja egendomens olagliga ursprung eller för att hjälpa gärningsmannen bakom det brott varifrån egendomen härrör att undandra sig lagföring, dom eller straffverkställighet.
- b) Hemlighållande eller döljande av en viss egendoms rätta beskaffenhet eller ursprung, dess belägenhet, förfogandet över den, dess förflyttning, de rättigheter som är knutna till den eller äganderätten till den, med vetskap om att egendomen härrör från brottsliga handlingar.
- c) Förvärv, innehav eller brukande av egendom, i vetskap om att egendomen härrör från brottsliga handlingar.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

20 Den 15 november 2018 dömde Tribunalul Brașov (Förstainstansdomstolen i Brașov, Rumänien) LG till fängelse i 1 år och 9 månader med villkorlig dom. LG dömdes för penningtvättbrott vid åttio tillfällen mellan åren 2009 och 2013 i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 29.1 a i lag nr 656/2002. De aktuella penningmedlen härrörde från skattebedrägeri som LG gjort sig skyldig till. Efter att LG betalat åter aktuella belopp lades förundersökningen ned såvitt avsåg detta skattebedrägeri.

21 Nämnda domstol fann att LG, under åren 2009–2013, hade underlåtit att i bokföringen i ett av hans bolag redovisa skattehandlingar som visade att bolaget haft intäkter. Sådan underlåtenhet utgör enligt rumänsk rätt ”skattebedrägeri”. Penningmedlen från skattebedrägeriet fördes över till ett bankkonto tillhörande ett annat bolag som drevs av MH. Dessa medel togs sedan ut av LG och MH. Penningmedlen hade förts över med stöd av ett fordringsöverlåtelseavtal mellan LG, det bolag som drevs av LG och det bolag som drevs av MH. Enligt detta överlåtelseavtal hade de penningmedel som det bolag som drevs av LG var skyldigt LG betalats in av bolagets kunder på bankkontot hos det bolag som drevs av MH.

22 Tribunalul Brașov (Förstainstansdomstolen i Brașov) slog även fast att LG hade fått hjälp av MH för att begå penningtvättbrottet. Rätten beslutade dock att frikänna MH eftersom rekvisitet för att hon skulle kunna hållas ansvarig i skuldfrågan inte var uppfyllt i det att det inte hade styrkts att hon hade vetskap om att LG hade tvättat penningmedel som härrörde från skattebedrägeri.

- 23 Den 13 december 2018 ingavs vid Curtea de Apel Braşov (Appellationsdomstolen i Braşov, Rumänien) överklaganden från Parchetul de pe lângă Tribunalul Braşov (åklagarmyndigheten vid Förstainstansdomstolen i Braşov) (nedan kallad åklagarmyndigheten), från LG och från målsäganden, det vill säga Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Braşov (Nationella skattemyndigheten, regionala skattekontoret i Braşov, Rumänien). Föremålet för dessa överklaganden var den dom som hade meddelats av Tribunalul Braşov (Förstainstansdomstolen i Braşov).
- 24 LG återkallade senare sitt överklagande. Åklagarmyndigheten har i sitt överklagande bland annat tagit upp frågan huruvida det var korrekt att frikänna MH från brottet medverkan till penningtvätt. Målsäganden har för sin del bestritt utgången av talan i den civilrättsliga delen med anledning av den straffrättsliga delen, vad gäller storleken på det skadestånd som den tilltalade hade förpliktats att betala.
- 25 Den hänskjutande domstolen har förklarat att den begär att EU-domstolen ska tolka direktiv 2015/849, trots att detta direktiv inte har införlivats med den rumänska rättsordningen inom föreskriven frist. Skälen för den hänskjutande domstolens begäran är att penningtvättsbrottet definieras i direktiv 2015/849 på samma sätt som i direktiv 2005/60, som var i kraft vid tidpunkten för de faktiska omständigheterna i det nationella målet. Direktiv 2005/60 införlivades med rumänsk rätt genom lag nr 656/2002.
- 26 Den hänskjutande domstolen anser att artikel 1.3 a i direktiv 2015/849 ska tolkas så, att den som begått penningtvättsbrott, som till sin natur är ett brott som följer på ett förbrott, inte kan vara den som begått detta förbrott.
- 27 En sådan tolkning följer enligt den hänskjutande domstolen av ingressen och artikel 1.3 i direktiv 2015/849, samt av en grammatisk, semantisk och teleologisk analys av uttrycket ”i vetskap om att egendomen härrör från brottslig handling”. Detta uttryck kan enligt den hänskjutande domstolen endast ha någon betydelse om den som begått förbrottet var en annan än den som begått penningtvättsbrottet. Vidare hänför sig den sista delen av meningen i artikel 1.3 a i direktiv 2015/849 (”eller för att hjälpa någon som är delaktig i en sådan verksamhet att undandra sig de rättsliga följderna av sitt handlande”) inte till den som gjort sig skyldig till penningtvättsbrott. Denna skrivning hänför sig i stället till den som begått förbrottet.
- 28 Enligt den hänskjutande domstolen skulle det för övrigt strida mot principen *ne bis in idem* om man ansåg att även den som begått förbrottet skulle kunna göra sig skyldig till penningtvättsbrott.
- 29 Mot denna bakgrund beslutade Curtea de Apel Braşov (Appellationsdomstolen i Braşov) att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfråga till EU-domstolen:

”Ska artikel 1.3 a i direktiv [2015/849] tolkas så, att den som begår den konkreta handling som utgör brottet penningtvätt alltid måste vara en annan person än den som begår förbrottet (det vill säga det bakomliggande brott varifrån de tvättade pengarna härrör)?”

Förfarandet vid domstolen

- 30 Genom skrivelse av den 6 januari 2020 hemställde EU-domstolen att den hänskjutande domstolen skulle bekräfta att LG hade återkallat sitt överklagande av den dom som meddelats av Tribunalul Braşov (Förstainstansdomstolen i Braşov) den 15 november 2018. Om så var fallet, ville EU-domstolen få klarhet i huruvida det fortfarande var nödvändigt att få svar på tolkningsfrågan för att den hänskjutande domstolen skulle kunna avgöra det nationella målet.
- 31 Den hänskjutande domstolen svarade på denna hemställan genom skrivelse som inkom till EU-domstolen den 16 januari 2020. Den hänskjutande domstolen bekräftade därvid att LG hade återkallat överklagandet; detta påverkar dock inte relevansen av begäran om förhandsavgörande eftersom även åklagarmyndigheten och målsäganden överklagat den aktuella domen. För att den hänskjutande domstolen ska kunna avgöra dessa överklaganden är det nämligen nödvändigt att rätten uttalar sig om huruvida de omständigheter och gärningar som lagts LG och MH till last kan anses vara olagliga och hänföras till dessa personer såvitt avser penningtvättbrottet. Detta innebär enligt den hänskjutande domstolen att det är nödvändigt att få svar på tolkningsfrågan för att rätten ska kunna avgöra målet i sak.
- 32 Den hänskjutande domstolen har dessutom preciserat att den kommer att avgöra det nationella målet såsom domstol i sista instans.

Prövning av tolkningsfrågan

Huruvida tolkningsfrågan kan tas upp till prövning

- 33 Den rumänska regeringen har bestritt att tolkningsfrågan kan tas upp till sakprövning och därvid gjort gällande följande: Den hänskjutande domstolen har – efter att LG återkallat sitt överklagande – inte längre att uttala sig om den fällande domen mot LG avseende penningtvättbrott. Det har således inte visats att ett svar från EU-domstolen på tolkningsfrågan skulle vara användbart för den hänskjutande domstolen då den avgör det nationella målet.
- 34 Vidare anser den rumänska regeringen att redogörelsen för de faktiska omständigheterna i det nationella målet är oklar. Därför framstår det som oklart om EU-domstolen har tillgång till alla de uppgifter som behövs för att meddela förhandsavgörande.
- 35 Avslutningsvis har den rumänska regeringen – i motsats till vad som framförts av den hänskjutande domstolen – gjort gällande att artikel 29.1 a i lag nr 656/2002, som återger ordalydelsen i artikel 1.2 a i direktiv 2005/60, inte blivit föremål för divergerande tolkningar i rumänsk rättspraxis.
- 36 EU-domstolen erinrar i denna del om följande. Inom ramen för det samarbete mellan nationella domstolar och EU-domstolen som införts genom artikel 267 FEUF ankommer det uteslutande på den nationella domstolen, vid vilken målet anhängiggjorts och vilken har ansvaret för det rättsliga avgörandet, att mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i målet bedöma såväl om ett förhandsavgörande är nödvändigt för att döma i saken som relevansen av de frågor som ställs till EU-domstolen. Följaktligen är EU-domstolen i princip skyldig att meddela ett förhandsavgörande när de frågor som ställts avser tolkningen av unionsrätten (dom av den 24 november 2020, Openbaar Ministerie (Urkundsförfalskning), C-510/19, EU:C:2020:953, punkt 25 och där angiven rättspraxis).

- 37 Frågor om tolkningen av unionsrätten presumeras således vara relevanta. En tolkningsfråga från en nationell domstol kan bara avvisas då det är uppenbart att den begärda tolkningen av unionsrätten inte har något samband med de verkliga omständigheterna eller saken i det nationella målet eller då frågeställningen är hypotetisk eller EU-domstolen inte har tillgång till sådana uppgifter om de faktiska eller rättsliga omständigheterna som är nödvändiga för att kunna ge ett användbart svar på de frågor som ställts till den (dom av den 24 november 2020, Openbaar Ministerie (Urkundsförfalskning), C-510/19, EU:C:2020:953, punkt 26 och där angiven rättspraxis).
- 38 Såsom framgår av själva ordalydelsen i artikel 267 FEUF ska det begärda förhandsavgörandet vara "nödvändigt" för att den hänskjutande domstolen ska kunna "döma i saken" i det mål som är anhängigt vid den. Förfarandet med förhandsavgörande förutsätter således bland annat att ett mål faktiskt är anhängigt vid den hänskjutande domstolen och att den hänskjutande domstolen inom ramen för detta mål ska meddela ett avgörande och därvid kan beakta förhandsavgörandet (dom av den 24 november 2020, Openbaar Ministerie (Urkundsförfalskning), C-510/19, EU:C:2020:953, punkt 27 och där angiven rättspraxis).
- 39 I förevarande mål framgår det av begäran om förhandsavgörande, liksom av den hänskjutande domstolens svar på EU-domstolens fråga i skrivelsen av den 6 januari 2020, att ett mål är anhängigt vid den hänskjutande domstolen och att den hänskjutande domstolen för att kunna avgöra målet anser sig ha att uttala sig om huruvida den som begått penningtvättbrottet kan vara den som begått förbrottet. Den hänskjutande domstolen kan följaktligen komma att beakta EU-domstolens svar på tolkningsfrågan.
- 40 Det framstår således inte som uppenbart att den begärda tolkningen av unionsrätten inte skulle ha något samband med de verkliga omständigheterna eller saken i det nationella målet eller att frågeställningen skulle vara hypotetisk.
- 41 Det är visserligen riktigt att redogörelsen för de faktiska omständigheterna i det nationella målet är mycket kortfattad och inte otvetydig. Inte desto mindre är det utifrån denna redogörelse möjligt att förstå vad som står på spel i det nationella målet. För övrigt har den rumänska, den tjeckiska och den polska regeringen samt Europeiska kommissionen utifrån denna redogörelse kunnat avge yttranden i enlighet med artikel 23 i stadgan för Europeiska unionens domstol.
- 42 Begäran om förhandsavgörande kan därför tas upp till prövning.

Prövning i sak

- 43 Det följer av fast rättspraxis att EU-domstolen, för att kunna ge den domstol som har ställt en tolkningsfråga ett användbart svar, kan behöva ta hänsyn till unionsrättsliga normer som den nationella domstolen inte har hänvisat till i sin fråga (dom av den 25 april 2013, Jyske Bank Gibraltar, C-212/11, EU:C:2013:270, punkt 38 och där angiven rättspraxis).
- 44 Den hänskjutande domstolens fråga i förevarande mål avser visserligen artikel 1.3 i direktiv 2015/849. Det ska emellertid påpekas att LG – såsom framgår av begäran om förhandsavgörande – har dömts för penningtvättbrott enligt artikel 29.1 a i lag nr 656/2002. Det är genom denna bestämmelse som artikel 1.2 a i direktiv 2005/60 har införlivats med rumänsk rätt, och det var detta direktiv som var i kraft under den period som det nationella målet avser.

- 45 Vidare konstaterar EU-domstolen att artikel 1.2 i direktiv 2005/60 och artikel 1.3 i direktiv 2015/849 i allt väsentligt har liknande lydelse.
- 46 För att EU-domstolen ska kunna ge den hänskjutande domstolen ett användbart svar, finner EU-domstolen mot denna bakgrund att den hänskjutande domstolen ska anses ha ställt tolkningsfrågan för att få klarhet i följande: Ska artikel 1.2 a i direktiv 2005/60 tolkas så, att den utgör hinder för nationella lagbestämmelser som innebär att penningtvättbrott, i den mening som avses i nämnda bestämmelse, kan begås av den som utfört de brottsliga handlingar som genererat aktuella penningmedel?
- 47 Enligt fast rättspraxis från EU-domstolen ska vid tolkningen av en unionsbestämmelse inte bara lydelsen beaktas, utan också sammanhanget och de mål som eftersträvas med de föreskrifter som bestämmelsen ingår i (dom av den 26 september 2018, Baumgartner, C-513/17, EU:C:2018:772, punkt 23 och där angiven rättspraxis).
- 48 I artikel 1.1 i direktiv 2005/60 föreskrivs att medlemsstaterna ska säkerställa att penningtvätt och finansiering av terrorism förbjuds. I artikel 1.2 i direktiv 2005/60 uppräknas de handlingar som vid tillämpningen av direktivet ska anses som penningtvätt när de begås uppsåtligen.
- 49 Artikel 1.2 a i direktiv 2005/60 avser omvandling eller överföring av egendom i vetskap om att egendomen härrör från brottsliga handlingar eller från medverkan till brottsliga handlingar och i syfte att hemlighålla eller dölja egendomens olagliga ursprung, eller för att hjälpa någon som är delaktig i sådan verksamhet att undandra sig de rättsliga följderna av sitt handlande.
- 50 Det framgår av lydelsen i artikel 1.2 a i direktiv 2005/60 att en person, för att kunna anses ha gjort sig skyldig till penningtvätt i den mening som avses i denna bestämmelse, ska ha haft vetskap om att egendomen härrör från brottsliga handlingar eller från medverkan till sådana brottsliga handlingar.
- 51 Ett sådant rekvisit kräver emellertid endast att den som begått penningtvättbrottet känner till att de aktuella penningmedlen härrör från brottslig verksamhet. Mot bakgrund av att detta rekvisit med nödvändighet är uppfyllt när det gäller den som begått den brottsliga handling från vilken penningmedlen härrör, så utesluter detta rekvisit inte att denne kan vara den som begått penningtvättbrott på det sätt som sägs i artikel 1.2 a i direktiv 2005/60.
- 52 Det framgår för övrigt av ordalydelsen i artikel 1.2 a i direktiv 2005/60 att den gärning som avses i denna bestämmelse bland annat består i omvandling eller överföring av egendom i syfte att hemlighålla eller dölja egendomens olagliga ursprung.
- 53 En sådan handling utgör en fristående gärning som – till skillnad från om det är fråga om blotta innehavet eller brukandet av egendomen – inte per automatik följer av de brottsliga handlingar som egendomen härrör från. Såväl den som begått de brottsliga handlingar från vilka de aktuella penningmedlen härrör som tredje man kan nämligen begå en sådan handling.
- 54 Ordalydelsen i artikel 1.2 a i direktiv 2005/60 utesluter således inte att den som begått det förbrott från vilket de tvättade pengarna härrör även kan vara den som begått penningtvättbrottet på sätt som avses i denna bestämmelse.

- 55 När det gäller det normativa sammanhang som direktiv 2005/60 ingår i, erinrar EU-domstolen om följande. Rambeslut 2001/500 var i kraft vid den tidpunkt då direktivet antogs. I enlighet med artikel 1 b i rambeslutet ska medlemsstaterna, för att förstärka kampen mot den organiserade brottsligheten, vidta de åtgärder som krävs för att inga reservationer ska göras eller vidhållas mot bland annat artikel 6.1 a i Strasbourg-konventionen, om det gäller allvarliga brott; sådana brott bör under alla förhållanden innefatta de brott som bestraffas med frihetsberövande eller frihetsberövande åtgärd där högsta straffet är mer än ett år, eller, när det gäller de stater som har en minimitröskel för brott i sitt rättssystem, brott som bestraffas med frihetsberövande eller frihetsberövande åtgärd där lägsta straffet är mer än sex månader.
- 56 I artikel 6.1 i Strasbourg-konventionen föreskrivs att varje part ska vidta sådana "lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder" som är nödvändiga för att enligt sin nationella lagstiftning belägga de handlingar som räknas upp i denna bestämmelse med straff när de begås uppsåtligen. Det penningtvättbrott som avses i artikel 6.1 a i Strasbourg-konventionen är i huvudsak detsamma som det som avses i artikel 1.2 a i direktiv 2005/60.
- 57 Enligt artikel 6.2 b i Strasbourg-konventionen får parterna föreskriva att de brott som anges i artikel 6.1 inte ska föreligga i fråga om den som har begått förbrottet. Såsom framgår av den förklarande rapporten till Strasbourg-konventionen tar denna bestämmelse hänsyn till att det i vissa stater, med tillämpning av grundläggande principer i deras nationella straffrätt, anses att den som begått förbrottet inte begår ytterligare brott genom att tvätta vinningen av förbrottet.
- 58 Vid tidpunkten för antagandet av direktiv 2005/60 var det således enligt Strasbourg-konventionen tillåtet att straffbelägga de handlingar som avses i artikel 1.2 a i direktiv 2005/60, med avseende på den som begått förbrottet, men det var tillåtet för medlemsstaterna att inte straffbelägga dessa handlingar i sin straffrätt. Samma slutsats gör sig för övrigt gällande vad gäller Warszawa-konventionen. I artikel 9.2 b i Warszawa-konventionen föreskrivs att de brott som anges i artikel 9.1 inte ska föreligga i fråga om den som begått förbrottet.
- 59 I artikel 1.1 i direktiv 2005/60 föreskrivs att medlemsstaterna ska förbjuda vissa handlingar som utgör penningtvätt, utan att det anges hur man ska gå till väga för att genomföra ett sådant förbud. I artikel 1.2 a i direktivet definieras penningtvätt på ett sätt som gör det möjligt, dock utan att det är obligatoriskt, att bestraffa den som begått förbrottet för de handlingar som anges i denna bestämmelse. Direktiv 2005/60 ger således medlemsstaterna rätt att välja om sådana handlingar ska straffbeläggas i samband med att medlemsstaterna införlivar direktivet med rättsordningen i respektive land.
- 60 Denna bedömning vinner stöd i skäl 5 i direktiv 2005/60. I detta skäl 5 anges att syftet med direktivet var att "stå i samklang" med FATF:s rekommendationer, vilka år 2003 hade blivit föremål för revidering och utvidgning. Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 45 i sitt förslag till avgörande får staterna enligt den första av dessa rekommendationer föreskriva att penningtvättbrott inte kan anses föreligga gentemot dem som begått förbrottet om detta strider mot grundläggande principer i nationell rätt.
- 61 Såsom generaladvokaten vidare har påpekat i punkt 41 i sitt förslag till avgörande medges det uttryckligen i artikel 5 i direktiv 2005/60 att medlemsstaterna, inom det område som omfattas av detta direktiv, får införa eller behålla strängare regler för att förebygga penningtvätt och finansiering av terrorism. Denna artikel, som återfinns i direktivets kapitel I med rubriken "Syfte, tillämpningsområde och definitioner", är tillämplig på samtliga bestämmelser inom det område

som omfattas av direktivet för att förebygga penningtvätt och finansiering av terrorism (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 mars 2016, *Safe Interenvíos*, C-235/14, EU:C:2016:154, punkt 78).

- 62 Det ska även påpekas att direktiv 2018/1673, såsom framgår av skäl 1 och 11 i detsamma, syftar till att bekämpa penningtvätt genom straffrättsliga bestämmelser och direktivet ålägger medlemsstaterna att säkerställa att vissa typer av penningtvätt också är straffbara när de begås av samma person som gjort sig skyldig till den brottsliga verksamhet som gett upphov till egendomen.
- 63 I artikel 3.5 i direktiv 2018/1673 föreskrivs nämligen att medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de handlingar som avses i bland annat artikel 3.1 a i direktivet är straffbara brott om de begås av personer som begick eller var inblandade i den brottsliga verksamhet från vilken egendomen härrörde.
- 64 Beskrivningen av den handling som avses i artikel 3.1 a i direktiv 2018/1673 motsvarar beskrivningen av den handling som avses i artikel 1.2 a i direktiv 2005/60.
- 65 Det var således först genom direktiv 2018/1673 – vars införlivandefrist löpte ut den 3 december 2020 – som medlemsstaterna enligt unionsrätten åläggs att gentemot den som begått förbrottet straffbelägga omsättning eller överlåtelse av egendom som härrör från brottslig verksamhet, i syfte att hemlighålla eller dölja egendomens olagliga ursprung eller för att hjälpa någon som är inblandad i sådan verksamhet att undandra sig de rättsliga följderna av sitt handlande.
- 66 Det följer således av det normativa sammanhang som direktiv 2005/60 ingår i att direktivet inte utgör hinder för att en medlemsstat införlivar artikel 1.2 a i direktiv 2005/60 med sin nationella rätt, genom att föreskriva att den som gjort sig skyldig till förbrottet ska dömas för penningtvätt, i enlighet med medlemsstatens internationella åtaganden och grundläggande principer i nationell rätt.
- 67 Att denna bedömning är korrekt framgår även av det mål som eftersträvas med direktiv 2005/60.
- 68 EU-domstolen har nämligen i detta avseende uttalat att det huvudsakliga ändamålet med direktiv 2005/60 är att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism. Detta framgår av direktivets titel och skäl samt av den omständigheten att direktivet antagits i ett internationellt sammanhang, för att tillämpa och göra FATF:s rekommendationer bindande inom unionen (se dom av den 4 maj 2017, *El Dakkak och Intercontinental*, C-17/16, EU:C:2017:341, punkt 32 och där angiven rättspraxis).
- 69 Bestämmelserna i direktiv 2005/60 är därmed av förebyggande karaktär, i det att de syftar till att enligt en riskbaserad metod inrätta ett antal förebyggande och avskräckande åtgärder för att effektivt bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism och för att bevara det finansiella systemets soliditet och integritet. Dessa åtgärder är avsedda att förhindra eller i vart fall så långt som möjligt försvåra dessa verksamheter genom att i detta syfte upprätta hinder, på de olika stadier som dessa aktiviteter kan innehålla, för penningtvätt och finansiering av terrorism (dom av den 17 januari 2018, *Corporate Companies*, C-676/16, EU:C:2018:13, punkt 26).

- 70 Det framgår emellertid av skäl 1 i direktiv 2005/60 att direktivet är att anse som ”förebyggande insatser via det finansiella systemet” och utgör ett komplement till straffrättsliga lösningar. Då direktivet införlivas med nationell rätt på så sätt att man straffbelägger de penningtvättsåtgärder som avses i artikel 1.2 i direktivet så bidrar detta på ett effektivt sätt till bekämpandet av penningtvätt och finansiering av terrorism samt till att bevara det finansiella systemets stabilitet och integritet, vilket därmed står i överensstämmelse med de mål som eftersträvas med direktivet.
- 71 Att låta den som begått förbrottet vara straffrättsligt ansvarig för penningtvättbrott är också något som står i överensstämmelse med de mål som eftersträvas med direktiv 2005/60. Såsom påpekats av generaladvokaten i punkt 43 i förslaget till avgörande kan detta nämligen innebära att det blir svårare att transferera medel som härrör från brottslig verksamhet in i det finansiella systemet och detta bidrar således till att säkerställa att den inre marknaden fungerar väl.
- 72 Med beaktande av ordalydelsen i artikel 1.2 a i direktiv 2005/60, av det normativa sammanhang som direktivet ingår i och av det mål som eftersträvas med direktivet, finner EU-domstolen således att artikel 1.2 a i direktivet ska tolkas så, att den bestämmelsen inte utgör hinder för att en medlemsstat införlivar densamma med sin nationella rättsordning genom att föreskriva att den som begått förbrottet ska kunna hållas straffrättsligt ansvarig även för penningtvättbrott. Denna bedömning gör sig även gällande avseende artikel 1.3 a i direktiv 2015/849, eftersom sistnämnda direktiv i detta avseende endast ersätter artikel 1.2 a i direktiv 2005/60 utan att någon väsentlig ändring företas.
- 73 I den del som det enligt den hänskjutande domstolen framstår som oklart huruvida det finns en risk för att en sådan tolkning skulle vara oförenlig med principen *ne bis in idem*, erinrar EU-domstolen om följande. Enligt artikel 51.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) riktar sig bestämmelserna i stadgan till unionens institutioner och till medlemsstaterna när dessa tillämpar unionsrätten.
- 74 Principen *ne bis in idem* har stadfästas i artikel 4 i protokoll nr 7 till Europakonventionen och i artikel 50 i stadgan. I stadgans artikel 50 föreskrivs att ”[i]ngen får lagföras eller straffas på nytt för en lagöverträdelse för vilken han eller hon redan har blivit frikänd eller dömd i unionen genom en lagkraftvunnen brottmålsdom i enlighet med lagen”.
- 75 De grundläggande rättigheter som erkänns i Europakonventionen ingår dessutom, såsom bekräftas i artikel 6.3 FEU, i unionsrätten som allmänna principer, och enligt artikel 52.3 i stadgan ska rättigheter i stadgan som motsvarar rättigheter som garanteras i Europakonventionen ges samma innebörd och räckvidd som rättigheterna i konventionen. Europakonventionen utgör emellertid inte något rättsligt instrument som formellt har införlivats med unionsrätten, så länge som unionen inte har anslutit sig till denna konvention. I förklaringarna avseende artikel 52 i stadgan anges det att punkt 3 i denna artikel syftar till att trygga det nödvändiga sammanhanget mellan stadgan och Europakonventionen ”utan att detta inkräktar på unionsrättens och Europeiska unionens domstols autonomi” (dom av den 20 mars 2018, *Garlsson Real Estate m.fl.*, C-537/16, EU:C:2018:193, punkterna 24 och 25 samt där angiven rättspraxis).
- 76 Tolkningsfrågan ska således prövas utifrån de grundläggande rättigheter som garanteras i stadgan, särskilt artikel 50 däri (dom av den 20 mars 2018, *Garlsson Real Estate m.fl.*, C-537/16, EU:C:2018:193, punkt 26 och där angiven rättspraxis).

- 77 Det framgår av själva ordalydelsen i artikel 50 i stadgan att denna artikel förbjuder att en och samma person lagförs eller straffas för samma brott flera gånger (dom av den 5 april 2017, Orsi och Baldetti, C-217/15 och C-350/15, EU:C:2017:264, punkt 18, och dom av den 20 mars 2018, Garlsson Real Estate m.fl., C-537/16, EU:C:2018:193, punkt 36).
- 78 Vad särskilt gäller förbudet mot att lagföra en person för samma brott (rekvisitet *idem*) framgår följande av EU-domstolens praxis. Det kriterium som är relevant för att bedöma huruvida det föreligger ett och samma brott är huruvida de konkreta gärningarna är identiska i den meningen att de utgör en helhet av konkreta omständigheter som är oupplösligt förbundna med varandra, varvid dessa lett till ett frikännande eller en slutgiltig fällande dom mot den berörda personen. Det är således enligt artikel 50 i stadgan förbjudet att det till följd av olika förfaranden åläggs flera påföljder av straffrättslig karaktär för samma gärningar (se dom av den 20 mars 2018, Menci, C-524/15, EU:C:2018:197, punkt 35, och dom av den 20 mars 2018, Garlsson Real Estate m.fl., C-537/16, EU:C:2018:193, punkt 37 och där angiven rättspraxis).
- 79 Vid bedömningen av huruvida det föreligger en sådan helhet av konkreta omständigheter ska de behöriga nationella domstolarna fastställa huruvida de konkreta gärningarna i de båda förfarandena utgör en helhet av omständigheter som är oupplösligt förbundna med varandra i tid och rum samt med hänsyn till vad de avser (se, analogt, dom av den 18 juli 2007, Kraaijenbrink, C-367/05, EU:C:2007:444, punkt 27, och dom av den 16 november 2010, Mantello, C-261/09, EU:C:2010:683, punkt 39 och där angiven rättspraxis).
- 80 Den rättsliga kvalificeringen i nationell rätt av de faktiska omständigheterna och det skyddade rättsliga intresset är inte relevanta för frågan huruvida det föreligger en och samma överträdelse, eftersom räckvidden av det skydd som ges i artikel 50 i stadgan inte kan variera från en medlemsstat till en annan (dom av den 20 mars 2018, Menci, C-524/15, EU:C:2018:197, punkt 36, och dom av den 20 mars 2018, Garlsson Real Estate m.fl., C-537/16, EU:C:2018:193, punkt 38).
- 81 Artikel 50 i stadgan utgör således inte hinder för att den som begått förbrottet lagförs för penningtvätsbrott enligt artikel 1.2 a i direktiv 2005/60 när de gärningar som ligger till grund för lagföringen inte är identiska med förbrottet, varvid frågan huruvida dessa konkreta gärningar är identiska ska bedömas mot bakgrund av det kriterium som anges i punkterna 78–80 ovan.
- 82 EU-domstolen delar generaladvokatens bedömning i punkterna 52 och 53 i förslaget till avgörande, nämligen att penningtvätt, i den mening som avses i artikel 1.2 a i direktiv 2005/60 – det vill säga bland annat omvandling eller överföring av egendom i vetskap om att egendomen härrör från brottsliga handlingar eller från medverkan till brottsliga handlingar och i syfte att hemlighålla eller dölja egendomens olagliga ursprung – utgör en annan gärning än den gärning som utgör förbrottet, även om det är den som begått förbrottet som begått penningtvätsbrottet.
- 83 Avslutningsvis erinrar EU-domstolen om följande. Vid tillämpningen av artikel 29.1 a i lag nr 656/2002 ankommer det på den hänskjutande domstolen att säkerställa iakttagandet av principen *ne bis in idem* samt alla relevanta principer och grundläggande rättigheter som i stadgan garanteras dem som lagförs i det nationella målet (se, för ett liknande resonemang, bland annat dom av den 8 september 2015, Taricco m.fl., C-105/14, EU:C:2015:555, punkt 53, och dom av den 5 juni 2018, Kolev m.fl., C-612/15, EU:C:2018:392, punkt 68), däribland principen om inget brott och inget straff utan lag (dom av den 5 december 2017, M.A.S. och M.B., C-42/17, EU:C:2017:936, punkt 52) och principen om att straff ska vara proportionerliga; båda dessa principer finns stadfästa i artikel 49 i stadgan.

- 84 I det nationella målet ankommer det på den hänskjutande domstolen att pröva huruvida artikel 50 i stadgan är tillämplig och därvid huruvida förbrottet varit föremål för en friande eller fällande lagakraftvunnen brottmålsdom. I förevarande fall ankommer det på den hänskjutande domstolen att pröva huruvida beslutet att skriva av brottmålet avseende förbrottet från vidare handläggning faktiskt kan anses utgöra en lagakraftvunnen brottmålsdom.
- 85 För att säkerställa att artikel 50 i stadgan iakttas ankommer det på den hänskjutande domstolen att kontrollera att de materiella gärningar som utgör förbrottet (det vill säga skattebedrägeri) inte är identiska med de gärningar som LG lagförts för med stöd av artikel 29.1 a i lag nr 656/2002; den hänskjutande domstolen ska därvid beakta de preciseringar som angetts av EU-domstolen i punkterna 78–80 ovan. Principen *ne bis in idem* har inte åsidosatts om det konstaterats att de gärningar som ligger till grund för åtalet mot LG för penningtvättbrott med stöd av artikel 29.1 a i lag nr 656/2002 inte är identiska med de gärningar som utgör förbrottet skattebedrägeri, vilket utifrån utredningen av målet vid EU-domstolen verkar vara fallet.
- 86 Mot denna bakgrund ska tolkningsfrågan besvaras på följande sätt. Artikel 1.2 a i direktiv 2005/60 ska tolkas så, att den bestämmelsen inte utgör hinder för nationella lagbestämmelser som innebär att penningtvättbrott, i den mening som avses i nämnda bestämmelse, kan begås av den som utfört de brottsliga handlingar som genererat aktuella penningmedel.

Rättegångskostnader

- 87 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (andra avdelningen) följande:

Artikel 1.2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism ska tolkas så, att den bestämmelsen inte utgör hinder för nationella lagbestämmelser som innebär att penningtvättbrott, i den mening som avses i nämnda bestämmelse, kan begås av den som utfört de brottsliga handlingar som genererat aktuella penningmedel.

Underskrifter